

FOTO Trash the Dress, reportage die Bredase

fotografe MeRy op 09-09-09 maakte van voormalige bruiden die hun trouwjurk vernachelen, is uit in boekvorm

Besmeurde bruidsjurk als toppunt van kracht

Conny op haar trouwdag in 2006.

Foto die man van Conny maakte.

Fiona op haar trouwdag in 2004.

Mariska met Christiaan, 17-01-1990.

2005 trouwdag Irma en Andreas.

Fiona, besmeurd met bruidstaart.

Op 09-09-09 liet de Bredase fotografe Melanie Rijkers in Scheveningen dik 160 voormalige bruiden hun trouwjurk bevullen. Het bleek een fotosessie die voor sommige vrouwen een vrolijke afrekening was met nare gebeurtenissen uit het huwelijk.

door
Edine Wijnands
edine.wijnands@bndestem.nl

Niet zeuren maar vooruit kijken, dacht Irene. Na negentien jaar was haar huwelijk op de klippen gelopen. De naam van haar ex-man had ze al van het bordje naast de voordeur gescheurd, zijn foto's van de muur gehaald. „Nu de jurk nog”, schreef ze optimistisch aan de Bredase fotografe Melanie Rijkers (MeRy). Irene is één van de ruim 160 bruiden die op 9 september 2009 voor MeRy poseerden op het Scheveningse strand. Een 'trash the dress'-actie waarmee de fotografe op haar manier de draak stak met de (schijn)romantiek die rond een datum als 09-09-09 hangt. Bij haar fotoshoot geen stijve bruidjes die glimlachend pogen hun sprookjesjurk zo keurig mogelijk in model te houden. Integendeel, MeRy vroeg de voormalige bruiden om op 09-09-09 de zee in te rennen, elkaar met taarten te bekogelen, door het zand te rollen en met ketchup te spuiten. Het leverde foto's op waarvan nu een boek is gemaakt. Met, naast de plaatjes, ook tekst. En die verrast. „Ja”, zegt MeRy. „Ik merkte dat verschillende bruiden om heel speelse redenen meededen aan de fotoshoot. Sommigen gewoon, omdat ze het leuk vonden. Maar voor heel wat vrouwen betekende de deelname meer dan ik me vooraf had gerealiseerd.” Zo waren er meer vrouwen als Irene. Vrouwen die inmiddels zijn gescheiden. Voor wie 'trash the dress' een bijna therapeutische waarde had. Neem Reny. Zij ver-

tel dat ze na bijna dertig jaar huwelijk nu in scheiding ligt. Voor haar is de deelname een vorm van afscheidnemen. „Afscheid van een mooi en gelukkig leven samen, van een moeilijke periode.” Door met haar oude trouwjurk in zee te springen, spoelt ze hem schoon en maakt ze zich klaar voor een nieuw hoofdstuk. De zee inspireert meer vrouwen. Adrie vertelt: „Ik zie de zee als water/tranen die bij een huwelijk horen. Tranen zijn ook zout water. Tranen zijn er van geluk, maar ook van verdriet. Geluk als je huwelijk wordt bekroond met een kindje. Van verdriet als het kindje niet komt. Of als het huwelijk niet is wat je ervan had verwacht.” Zoals Fiona. Die in 2004 schittert op haar trouwfoto's, een lachende verze echtgenoot aan haar zijde. Maar, zo blijkt, ze is alweer vier jaar gescheiden. Lang duurde haar huwelijk niet. De jurk, die ze in september zorgeloos bevulde, heeft een bijzondere waarde voor Fiona. Haar moeder maakte hem, staakte er zelfs het roken voor. Ze wilde niet dat de jurk ging stinken. Van het geld dat ze bespaarde op sigaretten, kocht ze de stof.

Daar een jurk een doop in zee trouwens prima kan overleven, vertelt Irma. „Sinds trash the dress is hij zelfs veel mooier dan hij ooit is geweest”, lacht ze. Ook voor haar had de deelname een bijzondere betekenis. „Dat komt door de datum”, zegt ze. „Zestien jaar geleden op 9 september kwam mijn toenmalige vriend om bij een auto-ongeluk in Canada. Ik heb later Andreas leren kennen, de man met wie ik volgend jaar vijf jaar ben getrouwd. Mijn jurk is een soort van bewijs dat het allemaal weer goed kan komen. Door hem op 9 september te dragen, heb ik die herdenkingsdag eens met wat vrolijks kunnen vullen.” Meer bruiden blijken in de loop van hun leven geconfronteerd te zijn met het wegvalLEN van mensen die zij lief hadden. Margriet, die trouwde in 1964, verloor na 24 jaar huwelijk plotseling haar man. Zij bleef achter met vier kinderen voor wie ze sterk moest zijn. Mariska trouwde op 17 januari 1980. Precies 23 jaar later, op 17 ja-

Melanie Rijkers (MeRy) hoopte dat 99 voormalige bruiden zich op 09-09-09 met trouwjurk in zee wilden storten voor de Trash the Dress-fotoreportage. Het werden er veel meer. Ruim 160 vrouwen renden zonder aarzeling gillend de Noorzee in. foto's MeRy/Melanie Rijkers/www.mery.com

nuari 2003 verloren zij en haar man hun oudste zoon Christiaan. Hij verongelukte. De trouwdatum werd een rouwdatum en werd verplaatst naar 15 november. „De dag waarvoor we ooit voor de wet trouwden.” Haar jurk droeg ze nog eens op een feest na tien jaar huwelijk. Hand in hand poseert ze met Christiaan voor een foto. Het water van de Noordzee wast iets van de ellende weg. Riet trouwde in 1985: „De 25 jaar halen we niet. Ik zit in een echtscheiding.” Voor haar was de fotoreportage een symbolisch loslaten. „Met de jurk mag alles gebeuren. Het belangrijkste is dat ik nu weet dat gelukkig zijn in mijzelf zit. Dat ik kan zwemmen nu de boot gezonken is en dat ik weet dat het leven mij weer toelacht.” Of: „Voor mij is het een nieuw begin”, schrijft Conny over trash the dress. Een begin na ellende van

een onvervulde kinderwens, van IVF-behandelingen, het accepteren dat er geen kinderen komen, een depressie. „Ik wilde dood.” In Scheveningen: „Ga ik de zee in

en laat me op de foto zetten. Die lef is de toon voor de rest van mijn leven.” Ja, zegt MeRy: „Zware verhalen, hé? Dat had ik me vooraf niet ge-

Niemand had er problemen mee om tomatenketchup op de kostbare trouwjurken te spuiten.

realiseerd.” Toch was 9 september niet somber, intederend. Het was een uitbundig dag. En natuurlijk: niet voor alle deelnemers had de zedooop een symbolische waarde, intederend. En zo staan er in het boek ook veel vrolijke verhalen. Over vrouwen die er achteraf van baalden dat ze hun jurk maar één dag konden dragen. Bij sommigen hangt hij al jaren in de slaapkamer op een paspop. Er zijn vrouwen die wat met het cijfer 9 hebben en anderen die al langer zochten naar een excuus om hun jurk weer eens uit de kast te halen. En er zijn erbij die hem vaker dragen, zoals Claire (12,5 jaar getrouwd): „Ik grijp iedere kans aan om mijn trouwjurk weer eens te dragen.” Zo blij is ze er mee. Nog steeds.

Trash the Dress, €27,50, via info@mery.nl. Kerstbestellingen voor 10 december